

Dilluns, 6 de desembre de 2004

Pere Aragonès

Dues cares de la mateixa moneda

L'ofensiva dels polítics espanyols perquè donem suport a la Constitució Europea dels darrers dies recorda, sovint, el discurs del "patriotisme constitucional". Curiosament, els qui avui celebraran amb cava els 26 anys d'una Constitució que restablí la monarquia, prohibeix el dret a l'autodeterminació o atorga un paper fonamental a l'exèrcit són els mateixos que demanen el vot a favor del text constitucional europeu. Un nou "europeisme constitucional" que ens ofereix la versió moderna del pacte del 1978: una Europa que només pot ser neoliberal, sense drets socials, no democràtica, militarista, on s'incrementen les discriminacions per raó de gènere i on les nacions sense Estat som invisibles. Les Constitucions europea i espanyola són, doncs, dues cares de la mateixa moneda: en un cantó, la imatge rànica de la monarquia, i a l'altre, la d'una Europa llunyana i on només compten els Estats.

El debat sobre la Constitució europea coincideix, d'altra banda, amb els processos de reforma dels estatuts d'autonomia, que s'han vist superats per la realitat i la voluntat de més sobirania per part dels nostres pobles. Tot plegat ha de desencadenar una "segona transició", on els i les joves gallecs, catalans o bascos no podem permetre, de cap manera, que es repeteixin els errors que encara paguem. Aquesta "segona transició" ha de crear nous marcs polítics, no per ser l'anestèsia per dissoldre els nostres pobles dins l'Espanya plural, sinó perquè els propers vint-i-cinc anys siguin els de l'assoliment de la independència dels nostres pobles.

Vivim temps de ressorgiment del fil roig de la lluita per la sobirania, tal com altres generacions de joves van protagonitzar en el seu moment. En aquest moment històric, la necessitat que els joves siguem protagonistes i no espectadors és evident. Durant els darrers 8 anys de govern del Partit Popular, els joves hem estat al capdavant de les mobilitzacions contra la LOU, la llei de qualitat de l'ensenyament, el Pla Hidrològic Nacional, la llei de partits o el desastre del Prestige, i ara estem disposats de passar de la resistència a l'ofensiva.

El govern del PSOE no pot esperar arreglar-ho tot amb tarannà i bones formes, sinó que calen canvis de fons. El primer, desmuntar l'arquitectura legislativa dels darrers 8 anys del PP, especialment pel que fa a la regressió en l'autogovern i els drets polítics, derogant la llei de partits, trencant el pacte antiterrorista i adoptant mesures de distensió pel que fa al conflicte basc. El segon, afrontar el debat sobre la sobirania de les nostres nacions amb una actitud democràtica i de profund respecte cap a la voluntat dels seus ciutadans.

Per aconseguir aquest viratge cap a l'esquerra i el respecte a la sobirania dels pobles, cal que el rebuig a la Constitució europea sigui massiu per fer un toc d'atenció a Madrid i Brussel·les: als primers, que cal abordar

amb rapidesa la "segona transició", amb els canvis constitucionals pertinents; a les institucions europees, que l'Europa del futur no pot seguir el camí del desmantellament de l'Estat de benestar, de la desprotecció de les nostres economies, o la submissió militar i política als EUA.

És l'hora que els pobles d'Europa prenguem la paraula. Per aquesta raó, fem una crida a la mobilització dels joves de Galiza, Euskal Herria i els Països Catalans per construir una Europa social, democràtica i dels pobles. I avui, 26è aniversari de la Constitució espanyola, Barcelona en serà el tret de sortida, amb la manifestació convocada a les 18 hores a la Rambla de Canaletes.

(Escrit conjuntament amb Xosé Emilio Vicente, secretari general de Galiza Nova i Miguel de Andrés, secretari d'organització de Gazte Abertzaleak i publicat al diari Avui)
